

RG Grindsted Kirke 22. april 2019 kl. 16.00

Emne: Påskefest

Introitus v. Billund Kirkes rytmiske kor: "Krist stod op af døde", Grundtvig / Claes Wegener

Intro v. Steen

- mulighed for bøn nævnes
- hilse på hinanden (med musik fra klaver (+ band)). Glædelig påske!
- pizza-bestilling

Sang – FS3 44: En spire voksed' frem

Indgangsbon

Sang: FS4 52: Graven er tom

Tekst: 1 Kor 15,1-20 (gerne fortsat med underlægningsmusik)

Brødre, jeg vil gøre jer bekendt med det evangelium, som jeg har forkyndt jer, det, som I også har taget imod, som I også står i, og som I også frelses ved, hvis I da holder fast ved det ord, hvormed jeg forkyndte jer det – ellers var det til ingen nytte, I kom til tro.

Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne, og at han blev set af Kefas og dernæst af de tolv. Dernæst blev han set af over fem hundrede brødre på én gang, de fleste af dem er endnu i live, men nogle er sovet hen. Dernæst blev han set af Jakob, siden af alle apostlene. Men sidst af alle blev han også set af et misfoster som mig; for jeg er den ringeste af apostlene, ikke værdig til at kaldes apostel, fordi jeg har forfulgt Guds kirke. Men af Guds nåde er jeg, hvad jeg er, og hans nåde imod mig har ikke været forgæves; jeg har arbejdet mere end nogen af dem, det vil sige ikke jeg, men Guds nåde, som har været med mig. Men hvad enten det nu er mig eller de andre: Sådan prædiker vi, og sådan kom I til tro.

Men når det prædikes, at Kristus er opstået fra de døde, hvordan kan så nogle af jer sige, at der ikke findes nogen opstandelse fra de døde? Hvis der ikke findes nogen opstandelse fra de døde, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom. Vi kommer så også til at stå som falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han har oprejst Kristus, som han altså ikke har oprejst, hvis døde ikke opstår. For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt. Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkværdigste af alle mennesker.

Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen.

Trosbekendelse siges

Tekst: Matt 28,1-10

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild, og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvende af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne: »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.«

Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det. Og se, Jesus kom dem i møde og hilste dem med et »Godmorgen!« Og de gik hen og omfavnede hans fødder og tilbad ham. Da sagde Jesus til dem: »Frygt ikke! Men gå hen og sig til mine brødre, at de skal gå til Galilæa. Der skal de se mig.«

Film – Jesus om opstandelse

Prædiken og bøn

Glædelig påske, sagde vi til hinanden i begyndelsen af gudstjenesten, og vi har måske sagt det mange gange de sidste dage. Påsken er glædelig, og prædikenen

i dag skal handle om, hvorfor den er glædelig, et fantastisk budskab, verdens bedste nyhed. Jo, en nyhed – selv om det er snart 2000 år siden, så er påsken en nyhed for os. Vi kan have hørt det 2000 gange før, men hver gang er det en nyhed, fordi det er et så radikalt og grænsesprængende budskab. Især oven på Langfredag og dens stærke budskab, som mange af os hørte på Tour de Langfredag.

Den tekst, vi lige har hørt, har jeg læst op ved omkring 350 begravelser de sidste 10 år. Hver gang, når vi tager afsked med en af vores elskede, hører vi opstandelsesberetningen fra verdens vigtigste dag. Måske er det allerstærkest ved en begravelse, og det er også der, det lød første gang.

Kvinderne var til begravelse. De var ude at se til graven, som der står. De havde købt salver for at salve Jesus, som for nylig var død, og nu kom de ud, hvor de havde lagt ham i graven.

Og så er vi midt i vores liv. Jeg tror slet ikke, vi forestiller os, hvor meget døden har indflydelse på vores liv, eller vores tilværelse. Jeg ved godt, at vi ikke tænker på døden til daglig, forhåbentlig da, men den ligger alligevel som en skjult skygge bag ved os. Vi ved, at vi skal dø. Vi ved, at når vi sætter børn i verden, så styrer også dette barn mod døden, som kommer før eller siden. Døden er en skjult diktator i vores liv. Det er døden, der får os til at rende stærkt, for vi skal jo nå så meget som muligt, mens vi lever. Vi skal have mest muligt ud af livet, mens vi lever, og vi skal have mest mulig lykke, for vi lever kun denne ene gang. Vi lever med en til tider skjult, til tider åbenbar, frygt for at miste en af vores kære. Jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt, hvor min far skulle til en ret kompliceret operation, for første gang for alvor blev bevidst om den tanke, at en forælder rent faktisk kan dø. Nu er min far død, ikke ved operationen, men 15 år senere.

Jo, døden er en del af vores liv, og vi er på vej dertil. En af de mest sejlivede klichéer, som kan fyres af over for pårørende til en død eller i andre vanskelige situationer, er denne: "Livet er altid stærkere end døden". Det er simpelthen noget vrøvl, og vi bør lade være med at sige sådan noget som en opmuntring til mennesker. For den, der lige har oplevet døden, er det et slag i ansigtet at høre en sådan sætning. Det er nærmest modsat: Døden er stærkere end livet. Det ender altid med døden. En anden kliché, som er lige så meget vrøvl, er: "Kærligheden overvinder alt". Prøv at sige det til en, der ligger i en skilsmisse.

Sådan nogle intetsigende løgne fungerer kun på et skrivebord. Og regnede vi ikke med Gud, så er fortabelsen også stærkere end frelsen. Som Paulus skrev: *er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt.*

Men der er en anden sætning, som til gengæld holder 100%, nemlig denne: "Jesus er stærkere end døden". Kan vi se forskellen? Ellers skal vi have fat i opstandelsesberetningen igen.

Inden kvinderne kommer ud til graven, griber Gud ind og ryster jorden under dem. Stenen væltes fra graven, en engel sætter sig på den, og det er her, kvinderne hører budskabet.

»Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham.

Det her kan man trøste mennesker med, som er i sorg, og mennesker som os, der har brug for mening og håb i vores liv: Jesus er stærkere end døden. Jesus underviste sine disciple, og alle os, der vil være hans disciple, om, at denne verden kun er foreløbig. Og han underviste ikke bare om det. Han viste det. Han demonstrerede det. Han satte døden skakmat. Han blev levende. Og dermed har han forrykket hele perspektivet for dette liv – for alle, som tror på hans opstandelse. Perspektivet er helt vidunderligt. Panikken er væk. Vi behøver ikke at vride dette liv for sidste dråbe af lykke. Vi kan tage det hele med, lykke og ulykke, glæde og sorg, gevinst og tab. For en dag ophører døden, sorgen, ulykken, tabene. Og alt bliver ubeskrivelig, grænseløs glæde. For dem, der tror på Kristus, som vi skal høre det så stærkt fra koret bagefter. Jesus siger: *Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.*

Jamen, holder det? Er det ikke bare en fantasifuld historie, som de første kristne fandt på?

Jeg går ud fra, at I har hørt den utrolige historie om Jens Steffensen fra Skjern. Vi skal tilbage til jeres oldeforældres eller tipoldeforældres generation sidst i 1800-tallet. Der levede Jens Steffensen som barn og ung, og han var et glad og tilfreds menneske. En dag kom han ud for en tragisk ulykke og døde. Lægen kom og

konstaterede, at han var død. Hans forældre og venner blev kastet ind i sorgen og skulle pludselig til at arrangere begravelse. Der gik flere dage, hvor mange så ham ligge i kisten, og så kom dagen, da kirken var fyldt af flere hundrede mennesker, som samledes for at tage den sidste afsked med den unge Jens Steffensen. Men da orglet begyndte at spille, hørtes en bankelyd, og den blev stærkere og stærkere, og nu hørte man også en stemme, der sagde: "Luk mig ud!" Den kom fra kisten, og det var Jens Steffensen. Han var nu igen i live efter flere dage uden åndedræt, uden liv. Ingen forstod, hvad der var sket. Man vidste, at han havde været død, og nu var han levende og fejlede ikke det fjerneste, og selvfølgelig blev hele kirken fyldt af glæde og var på den anden ende over, hvad der var sket. Historien løb ud over hele egnen, og det er også derfor, jeg kan fortælle den her.

Kender I ikke den historie? I må have hørt om Jens Steffensen. Den er helt vidunderlig.

Men nej, I har ikke hørt historien før. Den er opdigtet. Det passer ikke, og sådan noget sker heller ikke i vores verden.

Min pointe med at fortælle den er, at der findes en lignende historie i omløb, nemlig historien om Jesus Kristus og hans opstandelse. Og den kan kun være i omløb, fordi den er sand. Vi er skeptiske over for en historie som Jens Steffensens og tror den ikke, og på Jesu tid vidste man godt, at når et menneske er død, så kommer det ikke tilbage. Dengang var man også skeptiske, og bare det at overbevise disciplene var en næsten umulig opgave. Men det lykkedes – for det første fordi Jesus selv kom til dem efter opstandelse. Han hilste dem med et "God morgen". Han var sammen med dem i 40 dage, han spiste sammen med dem og lærte dem mange ting.

For det andet lykkedes det, fordi argumenterne for opstandelsen var overvældende. Liget kunne ikke være stjålet, Jesu kan ikke have været skindød, disciplene kunne ikke alle være fyldt af hallucinationer og hvad ellers, man har fundet på som bortforklaringer til den store begivenhed. Jeg vil opfordre enhver til at undersøge sagen, hvis man er i tvivl. Flere af dem, der har gjort det, er endt med at komme til tro på opstandelsens virkelighed, som siger: Jesus er virkelig stærkere end døden, graven var tom.

En af dem var Paulus, der tidligere forfulgte de kristne og arbejdede på at udrydde dem. Som vi hørte før: *Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest,*

hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på den tredje dag efter Skrifterne, og at han blev set af den ene og den anden og den tredje og af 500 – og af Paulus. De fleste er endnu i live, siger han. ”I kan bare gå hen og spørge dem!”

Ja, Jesus lever, og derfor er vi i en ny virkelighed i Guds rige. I verdens rige er døden stærkere end livet, men i Guds rige er det anderledes. Der gælder en anden sætning: Jesus er stærkere end døden. Jesu frelse er stærkere end vores fortabelse. Jesu kærlighed overvinder vores død.

Kan I se det? Vi må have Jesus foran, hvis der skal være dækning for ”klichéerne”, som så pludselig ikke bliver til klichéer, men til dyrebar, dyrekøbt sandhed – dyrekøbt, fordi de kostede Guds søn livet på korset og 3 dage i graven.

Derfor er det så afgørende for os at kende Jesus. I troen på Jesus kobles vi ind på hans sejr, og vi får del i sejren og det evige liv hos Gud. Under nadveren skal vi synge den stærke påskesalme ”Hil dig! Frelser og Forsoner”. Der beskriver Grundtvig korset som en flod med kærlighed og tilgivelse, der strømmer ud over hele verden,

mægtigt til hver sten at vælte,

til isbjerge selv at smelte,

til at tvætte hjertet rent.

Sådan en flod er korset.

Så beder vi i vers 5:

Derfor beder jeg med tårer:

Led den ind i mine årer,

floden, som kan klipper vælte,

floden, som kan isbjerg smelte,

som kan blodskyld tvætte af!

Det er ligesom fibernettet, som er etableret næsten over hele landet. Det løber ude under fortovene og langs med vejen, og af og til får man en reklame ind af

døren: "Vil du kobles på?" Der skal bare lægges en ledning ind i huset, så er man med på det hurtige internet og de mange TV-kanaler.

Det fortæller os, hvad troen er. Korsets og opstandelsens kraft løber ud over hele verden, og millioner af mennesker har hørt det gode budskab.

Spørgsmålet er: Tør du bede med salmen: Led den ind i mine årer? Vil du lukke opstandelsen og dens kraft ind i dit liv? Det kan blive en skelsættende påske, som du aldrig vil fortryde.

Amen!

Bøn:

Tak, Jesus, for din opstandelse fra de døde...

Billund Kirkes rytmiske kor synger: "I am the resurrection and the life" fra påskekonzerten

Sange:

- **SoS 234: Se, hvilken morgen**
- **FS3 97: Ja, vi tror på påskemorgen**
- **FS4 92: Jesus lever, graven brast**

Nadver, ritual a.

Herunder synges:

- **DDS 192: Hil dig! Frelser og Forsoner**
- **evt. SoS 320: Der er et håb**

Efter bortsendelsesord **DDS 208: Skriv dig, Jesus, på mit hjerte**

Oplæsning af bønner

Velsignelse – FS3 74: Herren velsigne dig

DDS 240: Dig være ære

Udgangsbøn

Postludium ved Billund Kirkes rytmiske kor: "Good good Father" af Chris Tomlin